

și creșterile și micșorările elementului patrimonial respectiv pentru care s-a deschis contul.

Regulile de funcționare a conturilor:

1. – conturile de activ încep să funcționeze prin a se debita;
 - conturile de pasiv încep să funcționeze prin a se credita;
2. – conturile de activ se debitează cu majorările, creșterile, sporurile;
 - conturile de pasiv se creditează cu majorările, creșterile, sporurile;
3. – conturile de activ se creditează cu micșorările, scăderile, diminuările;
 - conturile de pasiv se debitează cu micșorările, scăderile, diminuările;
4. – conturile de activ au întotdeauna sold final debitor sau sunt soldate;
 - conturile de pasiv au întotdeauna sold final creditor sau sunt soldate.

Toate conturile care se încadrează în regulile de funcționare enumerate mai sus sunt denumite generic conturi **monofuncționale**, în sensul că ele sunt conturi de activ sau conturi de pasiv.

Sunt și conturi a căror funcție nu se încadrează în regulile de funcționare enumerate mai sus, ele funcționând în anumite situații după regulile conturilor de activ, iar în alte cazuri după regulile conturilor de pasiv, aceste conturi sunt **bifuncționale sau de activ-pasiv**. Ele pot să înceapă să funcționeze prin a se debita sau credita, iar la sfârșitul perioadei au sold debitor sau creditor.

Dubla înregistrare și corespondența conturilor

Dubla înregistrare reprezintă reflectarea simultană și cu aceeași sumă a unei operații economice sau financiare în debitul unui cont și în creditul altui cont.

Corespondența conturilor reprezintă legătura reciprocă dintre debitul unui cont și creditul altui cont, stabilită cu ocazia înregistrării operațiilor în contabilitatea curentă.

Conturile corespondente sunt acele conturi între care se stabilește legătura pe baza dublei înregistrări.

Corespondența conturilor se stabilește:

- numai între conturi de activ;
- numai între conturi de pasiv;
- între conturi de activ și conturi de pasiv.

Prin înregistrarea operațiilor economico-financiare, folosind dubla înregistrare, se asigură egalitatea permanentă dintre activul și pasivul bilanțului.

Ca principiu de bază al metodei contabilității, principiul dublei înregistrări a consacrat noțiunea de „**contabilitate în partidă dublă**”.

Deschiderea contului

- se face prin preluare ca sold inițial a existentelor bilanțiere de activ și pasiv;
- pentru conturile care nu au sold inițial, deschiderea se face cu ocazia înregistrării în debit sau în credit, după caz, a primei operații economice sau financiare.

Închiderea contului

- închiderea contului la sfârșitul perioadei (de regulă anul calendaristic) se face prin trecerea soldului final în partea opusă aceluia din care a provenit, cu indicarea sensului lui debitor sau creditor;
- soldul final debitor se înscrie în creditul contului, iar cel creditor în debitul contului.

EXEMPLU:

Contul de rezultate care se debitează cu cheltuielile și de creditează cu veniturile, iar la sfârșitul perioadei soldul poate fi creditor, când veniturile > cheltuielile, sau sold debitor, când veniturile < cheltuielile.

**Ecuția ACTIV = PASIV,
în condițiile dublei
înregistrări, se transformă
în DEBIT = CREDIT**